

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 november 2020 met nummer RvVb-S-2021-0303
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0734-SA

Verzoekende partijen	1. de heer Ruddy VAN DEN SPIEGEL 2. mevrouw Yolande DE GOLS vertegenwoordigd door mevrouw Isabelle VAN DEN SPIEGEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 9320 Nieuwerkerken-Aalst, Terbekenstraat 31
Verwerende partij	de provincie OOST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkomende partij	de heer Hans DE TAEY vertegenwoordigd door advocaat Annelies DE MEERSMAN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9340 Lede, Markt 33/01

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 24 juni 2020 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 maart 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede van 1 oktober 2019 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend onder voorwaarden voor het slopen van de bestaande paardenstallen en het bouwen van een paardenhouderij met binnenpiste en mestvaalt op de percelen gelegen te 9340 Lede, Processieweg 93, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 0593G, 0593H, 0595B en 0597D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 september 2020 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 25 september 2020 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota over de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 5 november 2020.

Mevrouw Isabelle VAN DEN SPIEGEL voert het woord voor de verzoekende partijen.
Advocaat Annelies DE MEERSMAN voert het woord voor de tussenkomende partij.
De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 20 mei 2019 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het slopen van de bestaande paardenstallen en het bouwen van een paardenhouderij met binnenpiste en mestvaalt”* op de percelen gelegen te 9340 Lede, Processieweg 93.

Deze aanvraag is een gewijzigde versie van een reeds eerder ingediende aanvraag die door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede op 13 november 2018 werd geweigerd. De tussenkomende partij heeft het door haar ingediende administratief beroep ingetrokken.

De aanvraag heeft betrekking op een ingedeelde inrichting of activiteit en stedenbouwkundige handelingen. De tussenkomende partij beoogt het exploiteren van een nieuwe inrichting, met name een paardenhouderij gespecialiseerd in het fokken en trainen van paarden, het verhuren van pensionstallen en het begeleiden en trainen van paarden en ruiters. Volgende rubrieken worden aangevraagd voor het exploiteren van een nieuwe inrichting:

- rubriek 9.4.3.a)1°(2): een inrichting voor het houden van 20 paarden
- rubriek 28.2.a)2° (2): de opslag van maximum 85 m³ dierlijke mest, waarvan
 - o 75 m³ vaste mest op de mestvaalt
 - o 10 m³ mestsappen in twee ondergrondse citernes van elk 5 m³
- rubriek 32.4 (2): 1 binnenpiste voor het trainen van paarden

Voor de bouw van een nieuwe loods met twintig paardenboxen, een binnenpiste en een mestvaalt, worden de oude bestaande stallingen afgebroken. Ook wordt een bijgebouw in het natuurgebied afgebroken. De niet-vergunde achterliggende buitenpiste wordt ingezaaid als weiland.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 in woongebied en gedeeltelijk in natuurgebied.

De percelen liggen deels in het VEN-gebied ‘De valleien van de Molenbeken’. Dit VEN-gebied ligt op 34 à 40 meter van het woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 juni 2019 tot en met 19 juli 2019, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De Hulpverleningszone Zuid-Oost adviseert op 3 juli 2019 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 9 juli 2019 gunstig op voorwaarde dat:

- de constructie in natuurgebied gesloopt wordt;
- er maximaal gebruik gemaakt wordt van het regenwater; en
- de graslanden in VEN-gebied zoveel mogelijk als gemaaid en slechts sporadisch beweeid worden.

De provinciale dienst Integraal Waterbeleid adviseert op 1 oktober 2019 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag op een voor de Raad ongekende datum ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen neemt op 1 oktober 2019 akte van de stilzwijgende weigering.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 25 oktober 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt op 10 december 2019 dat geen bijkomende informatie wordt aangeleverd en dat de aanvraag niet wordt gewijzigd, zodat het zijn oorspronkelijk voorwaardelijk gunstig advies van 9 juli 2019 behoudt.

De provinciale dienst Integraal waterbeleid herneemt op 6 januari 2020 zijn gunstig wateradvies van 1 oktober 2019.

Het Departement Omgeving – Afdeling Gebiedsontwikkeling, Omgevingsplanning -en projecten (AGOP Milieu) adviseert op 28 januari 2020 voorwaardelijk gunstig.

De provinciale deskundige milieu en ruimte adviseert op 14 februari 2020 voorwaardelijk gunstig wat betreft de ingedeelde inrichtingen en ongunstig wat betreft de stedenbouwkundige handelingen.

Na de hoorzitting van 18 februari 2020 adviseert de provinciale omgevingsvergunningscommissie op dezelfde dag om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verwerende partij verklaart het beroep op 12 maart 2020 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning onder voorwaarden. Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken.

De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verzoekende partij die bij de Raad de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet de hoogdringendheid van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen. (artikel 40, §1 DBRC-decreet)

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing kan worden bevolen op voorwaarde dat die tenuitvoerlegging hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Ze wijzen erop dat het beroep tot vernietiging van de bestreden beslissing voor de Raad geen schorsende werking heeft, waardoor zij ten onrechte onderhevig blijven aan de desastreuze gevolgen van de toekenning van de omgevingsvergunning.

Ze voeren aan dat de bouw van de paardenhouderij voor hen meerdere ernstige nadelen met zich meebrengt, met name:

- de onverenigbaarheid van de bouwplannen met een goede ruimtelijke ordening;
- de overlast door insecten, die alleen maar erger zal worden, recht evenredig met de toename van het aantal paarden;
- onbetwistbare parkeer- en verkeersoverlast op een perceel, gelegen aan het eind van een doodlopende straat langs een door wandelaars en fietsers veel gebruikte voetweg;
- nog toegenomen geluidshinder en rustverstoring;
- visuele hinder;
- geurhinder door de gierkelders en de mestvaalt;
- risico op wateroverlast door de overloop van de gierkelders naar de riolering;
- waardevermindering van hun eigendom, moesten zij hun woning te koop aanbieden;
- asbestbesmetting bij onoordeelkundige afbraak van de huidige bouwval en van de illegale loods in natuurgebied.

Volgens de verzoekende partijen is het nadeel ernstig en kan het niet worden hersteld door een later tussen te komen vernietigingsarrest.

De verzoekende partijen voeren verder aan dat wanneer de bestreden beslissing niet wordt geschorst, er naar alle waarschijnlijkheid geruime tijd zal overheen gaan vooraleer de Raad een vernietigingsarrest zal vellen en dat intussen de paardenboxen, de binnenpiste, de mestvaalt en de gierkelder opgetrokken of aangelegd kunnen worden. Ze menen dat afbreken nadien niet meer aan de orde zal zijn. Ze zijn van oordeel dat een schorsing van de bestreden beslissing zich opdringt om het nut van de annulatievordering veilig te stellen.

Tot slot stellen de verzoekende partijen dat, wanneer elk van de door hen uiteengezette aspecten van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op zich niet zou volstaan om de gevraagde schorsing te verantwoorden, dit in elk geval wel zo is wanneer al deze aspecten samen worden beschouwd.

2.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partijen niet de '*hoogdringendheid*' opwerpen in hun verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar wel een '*moeilijk te herstellen ernstig nadeel*'. Ze stelt dat dit het vroegere criterium betreft dat diende te worden aangetoond om een schorsing te bekomen en dat nu, naast de ernstige middelen, de '*hoogdringendheid*' dient aangetoond te worden om een schorsing te komen. Ze voert aan dat de

verzoekende partijen hier zelfs geen melding van maken. De door de verzoekende partijen aangehaalde argumenten kunnen niet als motivering voor *'hoogdringendheid'* aanvaard worden.

3.

De tussenkomenende partij benadrukt vooreerst dat de loutere uitvoerbaarheid niet volstaat om aan te nemen dat een hoogdringende behandeling wenselijk en noodzakelijk is. Ze stelt verder dat de verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift louter beperken tot het opsommen van een lijst van zogenaamde ernstige nadelen die zij zullen ondervinden van de bestreden beslissing, zonder dat zij deze beweerd nadelige gevolgen ook maar enigszins trachten concreet te maken. Volgens de tussenkomenende partij getuigen de door de verzoekende partijen opgeworpen nadelen van een algemene vaagheid, die niet toelaten deze te toetsen.

Waar de verzoekende partijen vooreerst de schending van de goede ruimtelijke ordening opwerpen, is de tussenkomenende partij van oordeel dat dit een vaag begrip is waaruit geen hinder kan worden afgeleid. Wat betreft de geluidshinder en rustverstoring, de overlast door insecten en geurhinder en de visuele hinder die verzoekende partijen vrezen, stelt de tussenkomenende partij dat die niet worden geconcretiseerd en met andere woorden ongefundeerde nadelen betreffen. Ze merkt hierover bijkomend op dat de woning van de verzoekende partij op meer dan vijftig meter van het vergunde project is opgetrokken, met daartussen nog de woning van de tussenkomenende partij, dat enkel een binnenpiste en volledig overdekte paardenstallingen worden voorzien en dat de mestvaalt volledig ommuurd is en zich op geruime afstand van het perceel van de verzoekende partijen bevindt, waardoor enige overlast van de betrokken paarden op de omgeving nihil zal zijn. Ze wijst er ook nog op dat de verzoekende partijen niet uiteenzetten in welke mate de waardevermindering van hun eigendom als nadelig gevolg een behandeling bij hoogdringendheid kan verantwoorden. Tot slot stelt de tussenkomenende partij dat de door de verzoekende partijen ingeroepen parkeer- en verkeersoverlast gelinkt wordt aan de doodlopende straat die *"veel gebruikt wordt door wandelaars en fietsers"*. Ze meent dat dit ingeroepen nadeel een loutere *actio popularis* betreft zonder dat de verzoekende partijen hieraan persoonlijke hinder linken.

De tussenkomenende partij vervolgt dat de aanvraag een loutere modernisering van de huidige toestand betreft, waarbij de betrokken stallen worden uitgebreid, zodat op het terrein enkel nog binnenactiviteiten plaatsvinden voor de betrokken paarden. Ze wijst erop dat op vandaag reeds paarden gehouden worden op het terrein en dat zij hierover geen enkele melding van enige overlast gekregen heeft. Wanneer er al sprake zou zijn van de beweerd hinderaspecten vloeien deze rechtstreeks voort uit de bestaande toestand op het terrein, waarbij de vergunning die enkel binnenactiviteiten voorziet zelfs tegemoet komt aan de vermeende hinderaspecten. Ze is dan ook van oordeel dat de beweerd nadelige gevolgen niet in oorzakelijk verband staan tot de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak hoogdringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat het geval is. (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

2.

De verzoekende partijen stellen een *“moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* te zullen lijden. Artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet heeft de vereiste van *“moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* vervangen door de vereiste van *“hoogdringendheid”*. Deze nieuwe schorsingsvoorwaarde is van toepassing op vorderingen tot schorsing ingediend vanaf 1 januari 2015.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen onder de titel *“Moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* wordt bijgevolg getoetst aan de gewijzigde regelgeving. De uiteenzetting van de verzoekende partijen onder de titel *“Moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* kan slechts in aanmerking worden genomen voor zover daaruit de redenen blijken van hoogdringendheid.

3.

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting erg vaag blijven. De verzoekende partijen geven in wezen een opsomming van alle mogelijke hinderaspecten die mogelijk gepaard kunnen gaan met de paardenhouderij van de tussenkomen partij, maar blijven in gebreke om op voldoende concrete en afdoende wijze aan te tonen dat zij in zulke mate persoonlijk gehinderd zullen worden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dat een behandeling van de procedure ten gronde niet kan afgewacht worden. De verzoekende partijen leggen in dat verband geen enkel nuttig stuk neer en lijken de hoogdringendheid van hun vordering als het ware te veronderstellen.

Wat de door de verzoekende partijen opgeworpen *onverenigbaarheid van de bouwplannen met de goede ruimtelijke ordening* betreft, lijken ze aan te sturen op de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, hetgeen een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg niet volstaat om de hoogdringendheid aan te tonen.

De verzoekende partijen verduidelijken weinig of niet de beweerdde visuele hinder. Nog daargelaten de vaststelling dat een veralgemeend recht op een ongeschonden uitzicht niet wordt aangetoond, weze het herhaald dat de verzoekende partijen geen stukken voegen waaruit zou kunnen afgeleid worden waaruit hun uitzicht bestaat, laat staan dat er aan de hand daarvan wordt geconcretiseerd wat er vanuit de tuinzone, dan wel vanuit de leefruimtes wordt waargenomen op heden, of dat zij simulaties maken over de toekomst. Dit geldt des te meer aangezien de verzoekende partijen de afstand tot de paardenhouderij niet meedelen, terwijl de tussenkomen partij spreekt van een geruime afstand (een afstand van meer dan 50 meter) en ook gewag maakt van een tussenliggende woning die het zicht naar het aanvraagperceel belemmert.

De loutere vrees voor verkeersonveiligheid of parkeer- en verkeersoverlast, zonder dat de verzoekende partijen (de zwaarwichtigheid van) deze hinder afdoende aannemelijk maken en zij evenmin aannemelijk maken dat ze deze persoonlijk zullen ondervinden, betreft een hypothetisch nadeel. Eenzelfde vaststelling kan worden gedaan voor wat betreft de geluidshinder en rustverstoring, de geurhinder en de overlast door insecten. De verzoekende partijen, die de afstand tot de op te richten paardenhouderij niet verduidelijken, beperken zich aldus tot loutere aannames, waarbij zij weliswaar beweren tal van verschillende soorten hinder te zullen ondervinden, doch dit niet concreet staven. Louter ten overvloede stelt de Raad – samen met de tussenkomen partij – nog vast dat het om een binnenpiste en overdekte paardenstallingen gaat, waardoor de meeste activiteiten binnen zullen plaatsvinden en de eventuele hinder beperkt kan worden. De verzoekende partijen maken evenmin aannemelijk, vooral in het licht van de afstand tot de bouwplaats, dat de overloop van de gierkelders naar de riolering een risico op wateroverlast op hun perceel inhoudt.

De door de verzoekende partijen ingeroepen waardevermindering van hun eigendom bij een eventuele verkoop kan dan wel een element zijn ter beoordeling van het belang van de verzoekende partijen bij de vordering, maar het is geen reden die de hoogdringendheid verantwoordt. Dergelijk nadeel is immers, los van de draagwijdte van het arrest over de vordering tot vernietiging, principieel financieel herstelbaar en is geen voldoende zwaarwichtig nadelig gevolg om de schorsing van de bestreden beslissing te verantwoorden. Uit geen enkel gegeven blijkt dat de beweerde waardevermindering van de eigendom van de verzoekende partijen dermate omvangrijk zou zijn, dat de uitspraak ten gronde niet kan afgewacht worden.

Tot slot vrezen de verzoekende partijen “*een asbestbesmetting bij onoordeelkundige afbraak van de huidige bouwval en van de illegale loods in natuurgebied*”. Dit ingeroepen nadeel lijkt niet zozeer voort te vloeien uit de normale tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op zich, maar wel uit de hypothese dat de met de bestreden beslissing vergunde werken onzorgvuldig worden uitgevoerd. Dit is een aspect van handhaving, waarover de Raad niet bevoegd is zich uit te spreken.

De Raad stelt tenslotte vast dat uit het hele betoog van de verzoekende partijen blijkt dat al geruime tijd sprake is van enige animositeit tussen partijen, waarvoor de Raad in het geheel niet bevoegd is. Bovendien blijkt dat de verzoekende partijen zich in essentie beklagen over reeds lang bestaande hinder en nadelen, voortvloeiend uit de bestaande paardenhouderij, waarvan ze stellen dat deze nog zullen toenemen, zonder dergelijke aanname evenwel concreet te onderbouwen of aannemelijk te maken. Minstens wordt niet aangetoond dat gebeurlijke bijkomende hinder of nadelige gevolgen die ze menen te zullen ondervinden, de bestaande toestand dermate zouden verzwaren dat het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 19 november 2020 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH